

## הרצאה 8: פונקציות חד-כיווניות וביט קשה (המשך)

Textbook: Katz and Lindell. Introduction to Modern Cryptography.

מרצה: אורי שטמר

בשביל ההוכחה המלאה של המשפט של GL נצטרך עוד קצת רגע מהסתברות:

**משפט (אי-שיוויון צ'בישב):** יהי  $X$  משתנה מקרי עם תוחלת  $\mathbb{E}[X]$  ועם שונות  $\text{Var}[X] = \mathbb{E}[(X - \mathbb{E}[X])^2]$ . אזי לכל  $\delta > 0$  מתקיים:

$$\Pr \left[ |X - \mathbb{E}[X]| \geq \delta \right] \leq \frac{\text{Var}[X]}{\delta^2}$$

$$\left( \text{הוכחה: } \Pr \left[ |X - \mathbb{E}[X]| \geq \delta \right] = \Pr \left[ (X - \mathbb{E}[X])^2 \geq \delta^2 \right] \stackrel{\text{מרקוב}}{\leq} \frac{\mathbb{E}[(X - \mathbb{E}[X])^2]}{\delta^2} = \frac{\text{Var}[X]}{\delta^2} \right)$$

**הגדרה:** משתנים מקריים  $X_1, X_2, \dots, X_m$  הם בלתי תלויים בזוגות אם לכל  $i \neq j$  מתקיים ש- $X_i, X_j$  הם ב"ת.

דוגמה: נגדיר 3 מ"מ  $X_1, X_2, X_3 \in \{0,1\}$  באופן הבא:

- $X_1, X_2 \in \{0,1\}$  מתפלגים אחיד ובאופן ב"ת
- $X_3 = X_1 \oplus X_2$

אזי  $X_1, X_2, X_3$  הם ב"ת בזוגות (למרות שהשלשה  $X_1, X_2, X_3$  אינה ב"ת...)

**עובדה:** אם  $X_1, \dots, X_m$  הם בלתי תלויים בזוגות, אזי

$$\text{Var} \left[ \sum_{i=1}^m X_i \right] = \sum_{i=1}^m \text{Var}[X_i]$$

( נובע מההגדרה של שונות בצירוף העובדה כי אם  $X_i, X_j$  בלתי תלויים אזי  $\mathbb{E}[X_i \cdot X_j] = \mathbb{E}[X_i] \cdot \mathbb{E}[X_j]$  )

**משפט:** נקבע  $\epsilon > 0$  ו- $b \in \{0,1\}$ . יהיו  $X_1, \dots, X_m$  משתנים מקריים בינאריים ב"ת בזוגות כך שלכל  $i$  מתקיים  $\Pr[X_i = b] \geq \frac{1}{2} + \epsilon$  (כלומר, לכל  $i$  ההסתברות ש- $X_i$  מנחש את  $b$  היא קצת יותר מ- $1/2$ ).

נסמן ב- $X_{maj}$  את החלטת הרוב מבין  $X_1, \dots, X_m$ . אזי

$$\Pr[X_{maj} \neq b] \leq \frac{1}{4 \cdot \epsilon^2 \cdot m}$$

(כלומר, אם  $m$  מספיק גדול אז ההסתברות שהחלטת הרוב טועה בניחוש  $b$  היא קטנה...)

**הוכחה:** נניח כי  $b = 1$  (ההוכחה סמטרית עבור  $b = 0$ ). נסמן  $\tilde{\epsilon}$  כך ש- $\frac{1}{2} + \tilde{\epsilon} = \mathbb{E} \left[ \frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m} \right]$  ונשים לב ש- $\tilde{\epsilon} \geq \epsilon$

מכיוון שמתקיים:

$$\frac{1}{2} + \tilde{\epsilon} = \mathbb{E} \left[ \frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m} \right] = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \mathbb{E}[X_i] = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \Pr[X_i = 1] \stackrel{\text{כי } b=1}{\geq} \frac{1}{2} + \epsilon$$

נחשב:

$$\begin{aligned}
\Pr[X_{maj} \neq 1] &= \Pr\left[\sum_{i=1}^m X_i \leq \frac{m}{2}\right] = \Pr\left[\frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m} - \frac{1}{2} \leq 0\right] = \Pr\left[\frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m} - \left(\frac{1}{2} + \tilde{\epsilon}\right) \leq -\tilde{\epsilon}\right] \\
&\leq \Pr\left[\left|\frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m} - \left(\frac{1}{2} + \tilde{\epsilon}\right)\right| \geq \tilde{\epsilon}\right] \leq \underbrace{\frac{\text{Var}\left[\frac{\sum_{i=1}^m X_i}{m}\right]}{\tilde{\epsilon}^2}}_{\text{צבישב}} \stackrel{\text{ב"ת בזוגות}}{=} \frac{1}{m^2} \sum_{i=1}^m \text{Var}[X_i] \leq \underbrace{\frac{1}{m^2} \cdot \frac{m}{4}}_{\substack{\text{השונות של} \\ \text{מ"מ בינארי} \\ \text{היא תמיד} \\ \text{לכל היותר } \frac{1}{4}}} \\
&= \frac{1}{4 \cdot \tilde{\epsilon}^2 \cdot m} \leq \frac{1}{4 \cdot \epsilon^2 \cdot m}
\end{aligned}$$

עכשיו אנחנו יכולים לחזור להוכחה של GL היא ביט קשה.

**תזכורת:** עבור פונקציה חד-כיוונית  $f$  הגדרנו  $g(x, r) = (f(x), r)$  והגדרנו  $GL(x, r) = \bigoplus_{i=1}^n x_i \cdot r_i$ . צ"ל GL היא ביט קשה עבור  $g$ .

נוכיח את המשפט הבא:

**משפט:** אם קיים אלגוריתם  $\mathcal{A}$  הסתברותי פולינומי ופולינום  $p$  כך שלאינסוף ערכי  $n$  מתקיים

$$\Pr_{\substack{x \in \{0,1\}^n \\ r \in \{0,1\}^n \\ \mathcal{A}}}[\mathcal{A}(f(x), r) = GL(x, r)] \geq \frac{1}{2} + p(n)$$

אזי קיים אלגוריתם  $\mathcal{B}$  הסתברותי פולינומי ופולינום  $q$  כך שלאותם ערכי  $n$  מתקיים:

$$\Pr_{x, \mathcal{B}}[\mathcal{B}(f(x)) \in f^{-1}(f(x))] \geq \frac{1}{q(n)}$$

(ולכן אם  $f$  חד-כיוונית אז לא קיים  $\mathcal{B}$  כזה ולכן לא קיים  $\mathcal{A}$  כנ"ל ולכן GL היא ביט קשה של  $g$ )

כמו בחימום 2, אפשר להראות שיש הרבה  $x$ -ים "טובים" עבורם אם נגריל  $r$  באקראי אזי  $\mathcal{A}(f(x), r)$  מצליח לנחש את  $GL(x, r)$  בהסתברות טובה:

**למה:** יהי  $n$  כך ש-

$$\begin{aligned}
\Pr_{\mathcal{A}, x, r}[\mathcal{A}(f(x), r) = GL(x, r)] &\geq \frac{1}{2} + \frac{1}{p(n)} \\
\text{אזי קיימת } S_n \subseteq \{0,1\}^n \text{ שגודלה } |S_n| &\geq \frac{2^n}{2 \cdot p(n)} \text{ כך שלכל } x \in S_n \text{ מתקיים:} \\
\Pr_{\mathcal{A}, r}[\mathcal{A}(f(x), r) = GL(x, r)] &\geq \frac{1}{2} + \frac{1}{2 \cdot p(n)}
\end{aligned}$$

(ההוכחה זהה להוכחה שראינו בחימום 2)

**דין:** מה הקושי עכשיו בהשוואה לחימום 2?

אנחנו יודעים שאם עבור  $r$  מסויים יש לנו גם את  $GL(x, r)$  וגם את  $GL(x, r \oplus e_i)$  אז נוכל לחשב את  $x_i$ . בחימום 2, עבור  $r$  אקראי, התקיים ש- $\mathcal{A}$  מצליח לנחש כ"א מ- $GL(x, r), GL(x, r \oplus e_i)$  בהסתברות  $\ll \frac{1}{4}$  ולכן מחסם האיחוד  $\mathcal{A}$  הצליח לנחש בו זמנית גם את  $GL(x, r)$  וגם את  $GL(x, r \oplus e_i)$  בהסתברות  $\ll \frac{1}{2}$ . במקרה זה יכולנו

לחשב את  $x_i$  והגברנו את הביטחון שלנו ע"י חזרות. העניין הוא שעכשיו  $\mathcal{A}$  מנחש כ"א מהם בהסתברות  $\ll \frac{1}{2}$  ולכן לא נוכל להגיד משהו מועיל על ההסתברות ש-  $\mathcal{A}$  מנחש את שניהם.

**הרעיון:** במקום להשתמש ב-  $\mathcal{A}$  כדי לנחש גם את  $GL(x, r)$  וגם את  $GL(x, r \oplus e_i)$  נשתמש בו רק כדי לנחש אחד מהם ואת השני "ננחש בעצמנו". ספציפית, כדי לחשב את  $x_i$  אנחנו מבצעים הרבה חזרות (עם הרבה ערכים ל-  $r$ ) ומחשבים ניחוש ל-  $x_i$ :

$$\tilde{x}_i = \underbrace{GL(x, r)}_{\text{נחש בעצמנו}} \oplus \underbrace{\mathcal{A}(f(x), r \oplus e_i)}_{\substack{\text{הניחוש של } \mathcal{A} \\ \text{(מצליח בהסתברות } \ll \frac{1}{2})}}$$

לכן, אם כל הניחושים שלנו ל-  $GL(x, r)$  (על פני כל החזרות על  $r$ ) הצליחו, אזי כל ניסיון פוגע ב-  $x_i$  בהסתברות  $\ll \frac{1}{2}$  ולכן החלטת הרוב תהייה טובה.

השאלה היא למה שהניחושים שלנו יהיו טובים. בפרט, אם כל ה- $r$ -ים הם ב"ת ולכל  $r$  ננחש את  $GL(x, r)$  באופן ב"ת אזי ההסתברות שכל הניחושים שלנו יצליחו תהייה זניחה (כי מספר החזרות הוא פולינומי...)

**התשובה:** במקום להגריל את ה- $r$ -ים באופן ב"ת על פני החזרות, נגריל  $r$ -ים ב"ת בזוגות בצורה כזאת שהניחושים שלנו יצליחו (כולם ביחד) בהסתברות לא זניחה.

ספציפית, כדי לייצר  $m$  ערכים ל-  $r$ , נגריל  $\ell = \lceil \log(m+1) \rceil$  מחרוזות אקראיות ב"ת  $s^1, s^2, \dots, s^\ell \in \{0,1\}^n$  עכשיו, לכל תת קבוצה לא ריקה  $I \subseteq \{1, 2, \dots, \ell\}$  נגדיר

$$r^I = \bigoplus_{i \in I} s^i$$

(זה מגדיר  $m \geq 2^{\lceil \log(m+1) \rceil} - 1 = 2^\ell - 1$  מחרוזות  $r^I$ )

מתקיים:

$$(1) \quad \text{לכל } I \text{ מתקיים ש- } r^I \text{ מתפלג אחיד על } \{0,1\}^n$$

$$(2) \quad \text{לכל } I \neq J \text{ מתקיים ש- } r^I, r^J \text{ הם ב"ת (כלומר ה-} r^I \text{ הם ב"ת בזוגות)}$$

**הסבר ל-(2):** נניח למשל שקיים אינדקס  $j$  כך ש-  $j \in J$  אבל  $j \notin I$ . אזי  $s^j$  מתפלג אחיד ובאופן ב"ת מ-  $r^I$ . מכיוון ש-  $s^j$  משתתף ב XOR שמגדיר את  $r^J$  נקבל ש-  $r^J$  מתפלג אחיד ובאופן ב"ת מ-  $r^I$ .

**אבחנה 1:** בהינתן  $GL(x, s^1), \dots, GL(x, s^\ell)$  ניתן לחשב את  $GL(x, r^I)$  לכל  $I \subseteq \{1, 2, \dots, \ell\}$

**הוכחה:**

$$\begin{aligned} GL(x, r^I) &= GL\left(x, \bigoplus_{i \in I} s^i\right) = \bigoplus_{j=1}^n x_j \cdot \left(\bigoplus_{i \in I} s_j^i\right) = \bigoplus_{j=1}^n \left(\bigoplus_{i \in I} x_j \cdot s_j^i\right) \\ &= \bigoplus_{i \in I} \left(\bigoplus_{j=1}^n x_j \cdot s_j^i\right) = \bigoplus_{i \in I} GL(x, s^i) \end{aligned}$$

**אבחנה 2:** אם ננחש את  $GL(x, s^1), \dots, GL(x, s^\ell)$  ע"י הגרלת ביט ב"ת לכל אחד מהם, אז כל הניחושים ביחד מצליחים בהסתברות  $\frac{1}{2^\ell} \approx \frac{1}{m}$ , כאשר  $m = \text{poly}(n)$  הוא מספר החזרות.

בעזרת 2 האבחנות האלה נוכל לבנות אלגוריתם שמתוך  $f(x)$  מחשב את  $x$ , באופן דומה למה שעשינו בחימום 2:

### אלגוריתם B להיפוך f:

קלט:  $y = f(x)$

$$\ell = \lceil \log(m+1) \rceil \text{ וסמן } m = 2 \cdot n \cdot p^2(n) \quad (1)$$

$$\sigma^1, \dots, \sigma^\ell \in \{0,1\} \text{ ו- } s^1, \dots, s^\ell \in \{0,1\}^n \text{ ב"ת } \quad (2)$$

$$\sigma^I = \bigoplus_{i \in I} \sigma^i \text{ ו- } r^I = \bigoplus_{i \in I} s^i \text{ חשב } I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\} \quad (3)$$

$$\text{עבור } j = 1, 2, \dots, n \text{ בצע:} \quad (4)$$

$$x_j^I = \sigma^I \oplus \mathcal{A}(y, r^I \oplus e_j) \text{ חשב } I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\} \text{ ריקה לא} \quad (א)$$

$$z_j = \text{majority}\{x_j^I : I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\}, I \neq \emptyset\} \text{ קבע} \quad (ב)$$

$$z = z_1 z_2 \dots z_n \text{ החזר} \quad (5)$$

**ניתוח:** נקבע  $x \in S_n$  ונניח כי לכל  $1 \leq i \leq \ell$  מתקיים  $\sigma^i = GL(x, s^i)$ . במקרה זה, לכל  $I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\}$  לא ריקה מתקיים  $\sigma^I = GL(x, r^I)$ . נקבע קואורדינטה  $1 \leq j \leq n$ . לכל  $I$  לא ריקה מתקיים:

$$\Pr_{r^I, \mathcal{A}} [x_j^I = x_j] \geq \underbrace{\Pr_{r^I, \mathcal{A}} [\mathcal{A}(f(x), r^I \oplus e_j) = GL(x, r^I \oplus e_j)]}_{\substack{\text{כי אנחנו מניחים ש} \\ \sigma^I = GL(x, r^I)}} \geq \underbrace{\frac{1}{2} + \frac{1}{2 \cdot p(n)}}_{\substack{\text{כי } x \in S_n \\ \text{וכי } r^I \oplus e_j \\ \text{מתפלג אחיד ב } \{0,1\}^n}}$$

בנוסף, המשתנים  $\{x_j^I\}_{I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\}}$  הם ב"ת בזוגות מכיוון ש-  $\{r^I\}_{I \subseteq \{1,2, \dots, \ell\}}$  הם ב"ת בזוגות. לפי המשפט שראינו לגבי החלטת הרוב מבין אינדוקטורים ב"ת בזוגות, מתקיים:

$$\Pr[\underbrace{z_j}_{=\text{maj}\{x_j^I\}} \neq x_j] \leq \frac{1}{4 \cdot \left(\frac{1}{2 \cdot p(n)}\right)^2 \cdot (2^\ell - 1)} \leq \underbrace{\frac{1}{2n}}_{\text{הצבת } \ell}$$

כלומר, כל קואו' של  $x$  אנחנו מנחשים נכון בהסתברות  $\leq \left(1 - \frac{1}{2n}\right)$ . לפי חסם האיחוד, אנחנו מנחשים נכון את כל  $x$  בהסתברות  $\geq \frac{1}{2}$ .

**בסה"כ:** בהסתברות לפחות  $\frac{1}{2 \cdot p(n)}$  מתקיים ש-  $x \in S_n$ . בנוסף, באופן ב"ת, בהסתברות לפחות  $1/2^\ell$  אנחנו מנחשים נכון את כל ה- $\sigma^i$ . כשזה קורה, אנחנו מחזירים  $z = x$  בהסתברות לפחות  $1/2$ . לכן,

$$\Pr[\mathcal{B}(f(x)) = x] \geq \frac{1}{2 \cdot p(n)} \cdot \frac{1}{2^\ell} \cdot \frac{1}{2} \geq \frac{1}{2 \cdot p(n)} \cdot \frac{1}{5 \cdot n \cdot p^2(n)} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{20 \cdot n \cdot p^3(n)}$$

אז אנחנו יודעים לייצר ביטים קשים עבור פונקציה/פרמוטציה חד-כיוונית. עכשיו אנחנו רוצים להשתמש בזה כדי לבנות גנרטור פסאודואקראי.

**משפט:** אם קיימת פרמוטציה חד-כיוונית אזי קיים גנרטור המרחיב בביט אחד.

### הוכחה:

תהי  $f$  פרמוטציה חד-כיוונית שיש לה ביט קשה  $hc: \{0,1\}^* \rightarrow \{0,1\}$

(על פי המשפט שהוכחנו לגבי קיום של ביט קשה, זה בלי הגבלת הכלליות...)  
 נגדיר  $G(s) = (f(s), hc(s))$ .

נראה כי לכל מבחין אקראי  $D$  קיימת פונקציה זניחה  $negl$  כך ש-

$$\Pr_{r \in \{0,1\}^{n+1}} [D(r) = 1] - \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(G(s)) = 1] \leq negl(n)$$

(טיעון דומה יראה שגם הכיוון השני נכון)

**מצד אחד:**

$$\Pr_{r \in \{0,1\}^{n+1}} [D(r) = 1] = \Pr_{\substack{r \in \{0,1\}^n \\ r' \in \{0,1\}}} [D(r \circ r') = 1] \stackrel{\substack{\text{כי } f \\ \text{פרמוטציה}}}{=} \Pr_{\substack{s \in \{0,1\}^n \\ r' \in \{0,1\}}} [D(f(s) \circ r') = 1]$$

$$= \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ hc(s)) = 1] + \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ \overline{hc(s)}) = 1]$$

**ומצד שני:**

$$\Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(G(s)) = 1] = \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ hc(s)) = 1]$$

כלומר אנחנו צריכים להוכיח כי

$$\epsilon(n) = \frac{1}{2} \left( \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ \overline{hc(s)}) = 1] - \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ hc(s)) = 1] \right) \leq negl(n)$$

נראה יריב שמנחש את הביט הקשה בהסתברות  $\frac{1}{2} + \epsilon(n)$  (מה שמוכיח ש- $\epsilon$  שניחא...)

**היריב  $\mathcal{A}$ :** קלט  $y = f(s)$  עבור  $s \in \{0,1\}^n$  אקראי

(1) הגרל  $r' \in \{0,1\}$  אקראי

(2) הרץ  $D(f(s) \circ r')$ . אם  $D$  מחזיר 0 החזר  $r'$  ואחרת החזר  $\overline{r'}$ .

נחשב:

$$\begin{aligned} \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [\mathcal{A}(f(s)) = hc(s)] &= \\ &= \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [\mathcal{A}(f(s)) = hc(s) | r' = hc(s)] + \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [\mathcal{A}(f(s)) = hc(s) | r' = \overline{hc(s)}] \\ &= \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ hc(s)) = 0] + \frac{1}{2} \cdot \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ \overline{hc(s)}) = 1] \\ &= \frac{1}{2} \left( \left( 1 - \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ hc(s)) = 1] \right) + \Pr_{s \in \{0,1\}^n} [D(f(s) \circ \overline{hc(s)}) = 1] \right) = \frac{1}{2} + \epsilon(n) \end{aligned}$$

כיוון ש- $hc$  ביט קשה, ההסתברות ש- $\mathcal{A}$  מנחש אותו חסומה ע"י  $\frac{1}{2} + negl(n)$ , כלומר  $\epsilon$  פונקציה זניחה כנדרש.